O Kursk afunde mÃ¡is a Rusia

Description

Foi a indignaciÃ³n e a presiÃ³n social quen obrigou a VladÃmir Putin a variar o rumbo das decisiÃ³ns tomadas a respecto das operaciÃ³ns de rescate do submarino afundido no Ã•rtico. A sÃºa frialdade ante o desastre soamente Ã© comparable Ã³ orgullo expresado nesa decisiÃ³n primeira de rexeitar toda axuda exterior: Â¡bastÃ¡monos sÃ³s!. Con independencia de cal sexa o desenlace final deste accidente, ninguÃ©n terÃ¡ a menor dÃºbida de que se puido facer mÃ¡is e mÃ¡is rÃ¡pido para socorrer a tripulaciÃ³n atrapada. Entra dentro do posible que coa axuda nada se alterase, pero cando menos evidenciarÃase ante os familiares e a opiniÃ³n pÃºblica, nacional e internacional, que se estaba a facer todo o posible para salvar as vidas dos nÃ¡ufragos. Despois do acontecido en ChernÃ³bil e en tantos desastres menores, o cuestionamento da capacidade de resposta, tecnolÃ³xica e organizativa, da AdministraciÃ³n rusa semella procedente.

Pero o Presidente ruso primou unha mal entendida salvagarda desa caricatura de poder que actualmente Ã© o seu paÃs sobre a protecciÃ³n da vida dos seus cidadÃ¡ns. Na actitude do Kremlin e dos propios mandos militares predomina aÃnda a inercia do secretismo, pero probablemente tamÃ©n tanta descoordinaciÃ³n, anarquÃa, e incompetencia como para esforzarse por ocultala por medo Ã¡s consecuencias. Como en tantos outros dominios, tamÃ©n aquÃ esa imaxe case mÃ-tica que tiÃ±amos da URSS non se corresponde coa realidade, mÃ¡is aÃnda dez anos despois dunha polÃtica de esmorecemento intencionado das capacidades dos seus ExÃ©rcitos. O accidente do Kursk Ã© unha evidencia inoportuna que cuestionarÃ¡ boa parte do poder nuclear e da estratexia naval rusa, pero sobre todo esnaquiza esa idea, tan querida por Putin como marca do seu mandato, dunha Rusia o suficientemente forte como para ser autÃ³noma e capaz para resolver todos os seus problemas sen axuda -nen incomodo- de ninguÃ©n.

A par dese ridÃculo orgullo nacional poscomunista, na actitude do Kremlin pesan as inercias do pasado. Certo que a guerra frÃa pasou e, de feito, hoxe podemos contemplar ao ex-camarada Alexander Pobozhy, subxefe do Estado Maior das forzas navais de Rusia, na sede da OTAN, en Bruxelas, para informar do accidente Ã³s mandos da Alianza, pero a cultura da cooperaciÃ³n e a solidariedade non substituÃu aÃnda esa outra tradiciÃ³n que ve no exterior un rival que basicamente aspira a tirar proveito das propias feblezas e desgracias.

Acceso ao artigo orixinal no repositorio web 1998-2012

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

Russia ARCHIVE

IDIOMA

Galego

Date Created
August 20, 2000

Meta Fields

Autoria :	3717
Datapublicacion :	2000-08-20 00:00:00